

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการสำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาหลักสูตร

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้หลักสูตร

ตอนที่ 4 ผลการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย เพื่อความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง
r_{tt}	แทน	ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ
p	แทน	ค่าความยากของแบบทดสอบ
q	แทน	ค่าความง่ายของแบบทดสอบ
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนจากการทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการสำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจข้อมูลและศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ โดยสำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐานแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1.1 ศึกษาเอกสาร

ตอนที่ 1.2 สำรวจปัญหาและความต้องการ

ตอนที่ 1.1 ศึกษาเอกสาร

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ

1.1.1 เอกสารความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรสรุปข้อมูลสำคัญได้ดังนี้

หลักสูตร คือ ข้อกำหนดอันประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและการประเมินผล และเอกสารประกอบหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย แผนการสอน คู่มือครู หนังสือแบบเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในลักษณะการพัฒนาคอนเองไปในแนวทางที่ต้องการ

องค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล โดยทุกองค์ประกอบต้องมีส่วนสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ประเภทของหลักสูตร แบ่งออกเป็น หลักสูตรเนื้อหาวิชา หลักสูตรสัมพันธ์ชีวิต หลักสูตรแกน หลักสูตรสหสัมพันธ์ หลักสูตรบูรณาการ หลักสูตรประสบการณ์

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนสื่อการเรียนการสอน คือแบบเรียน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและผู้ใช้หลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา

ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร 2. ขั้นพัฒนาหลักสูตร โดยสร้างเอกสารหลักสูตรอันประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ และสร้างเอกสารประกอบหลักสูตร 3. ขั้นนำหลักสูตรไปใช้ และ การประเมินผลการใช้หลักสูตร 4. ขั้นปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

หลักสูตรท้องถิ่น คือ เนื้อหาสาระและประสบการณ์ที่สร้างขึ้นใหม่ หรือที่ปรับเพิ่ม ขยาย ลดหลักสูตรแม่บท ให้สอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ของชุมชน ให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตจริง

ประเภทของหลักสูตรท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1. หลักสูตรที่จัดทำใหม่หรือสร้างหลักสูตรรายวิชา 2. หลักสูตรที่ปรับหลักสูตรแม่บทให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น โดยวิธีการปรับ เพิ่ม หรือขยายเนื้อหา / กิจกรรม / หรือสื่อ ขึ้นมา 3. การพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นในลักษณะหลักสูตรระยะสั้นสำหรับท้องถิ่น

ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 จัดทำระบบข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพเศรษฐกิจ สังคมในท้องถิ่น ศึกษาหลักสูตรแม่บท การนำข้อมูลพื้นฐานมากำหนดความต้องการความจำเป็น ขั้นที่ 2 กำหนดหลักการ จุดประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างเนื้อหา จัดทำแผนการสอน คู่มือครู และสื่อการสอน แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผล ขั้นที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตร ขั้นที่ 4 ปรับปรุงหลักสูตรให้เกิดความสมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.1.2 เอกสารความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ

หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยให้สามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคม สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งนี้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารตามสถานการณ์จริง แบ่งการเรียนการสอนตามระดับการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาอังกฤษระดับต้น สำหรับผู้เรียนในชั้นประถมศึกษา ภาษาอังกฤษระดับกลางสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และภาษาอังกฤษระดับปลายสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของอำเภอบางมูลนาก

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของอำเภอบางมูลนากเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

สภาพภูมิศาสตร์ อำเภอบางมูลนากเป็น 1 ใน 8 อำเภอของจังหวัดพิจิตร อยู่ติดกับอำเภอโพทะเล อำเภอตะพานหินและอำเภอชุมแสงของจังหวัดนครสวรรค์

สภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำน่านและแม่น้ำสาขาไหลผ่าน

ด้านการศึกษา มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา ประถมศึกษา จำนวน 31 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 10 โรง โรงเรียนขนาดกลาง 10 โรง โรงเรียนขนาดเล็ก 10 โรง โรงเรียนพิเศษ

1 โรง โรงเรียนมัธยมสังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวน 2 โรง

สภาพทั่วไป เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของอำเภอบางมูลนาก เป็นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำไหลผ่าน จึงทำให้ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา ทำสวน อาชีพเสริมส่วนมาเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเกษตรกรรม เช่นการทำจักสาน รับจ้างเกี่ยวข้าว ดำนา เป็นต้น (สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม.2539 : 10-17)

ตอนที่ 1.2 สำรวจปัญหาและความต้องการ

ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบสำรวจปัญหาของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 2 แบบสำรวจความต้องการเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

นำแบบสอบถามทั้งสองฉบับให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อความ และหาค่าความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาคัดข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปเป็นข้อคำถามที่นำไปใช้ในการสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตะพานหิน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม ชุดที่ 1 $\alpha = 0.78$ และค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถามชุดที่ 2 $\alpha = 0.96$ นำข้อมูลจากการสอบถาม และคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามทั้งสองฉบับไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ฉบับที่ 1 สำรวจปัญหาของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 31 คน ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนด้านปัจจัย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนด้านกระบวนการ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนด้านผลผลิต

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนด้านเนื้อหา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนด้านปัจจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนด้านปัจจัย ดังแสดงในตาราง 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้านปัจจัย

ลำดับ ที่	รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ ปัญหา
		\bar{x}	SD.	
1	ขาดหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร	3.06	1.21	ปานกลาง
2	หลักสูตรไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น	3.55	0.89	มาก
3	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่ชัดเจน	3.26	0.96	ปานกลาง
4	ไม่มีการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นภาษาอังกฤษ ขึ้นมาใช้	3.27	1.06	ปานกลาง
5	มีแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นไม่เพียงพอ	3.77	0.88	มาก
6	สื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ	3.61	1.02	มาก
7	ไม่มีการนำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน	3.23	0.88	ปานกลาง
8	จำนวนผู้เรียนมีผลต่อการจัดกิจกรรม	3.71	1.24	มาก
	ค่าเฉลี่ย	3.43	1.24	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.1 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนากมีความคิดเห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนด้านปัจจัย ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.43 ข้อที่มีปัญหาระดับมาก คือ มีแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นไม่เพียงพอ จำนวนผู้เรียนมีผลต่อการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และหลักสูตรไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.77, 3.71, 3.61 และ 3.55 ข้ออื่น ๆ มีปัญหาระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ด้านกระบวนการ

ลำดับ ที่	รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ ปัญหา
		\bar{X}	SD.	
9	กิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย	3.39	0.88	ปานกลาง
10	กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร	3.29	0.82	ปานกลาง
11	กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง	3.19	0.83	ปานกลาง
12	ไม่สามารถบูรณาการเนื้อหาให้สอดคล้องกับท้องถิ่น	3.52	1.12	มาก
13	กำหนดเวลาไม่เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหา	3.26	0.93	ปานกลาง
14	ไม่จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนของนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.42	1.06	ปานกลาง
15	ไม่จัดกิจกรรมเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียน	3.52	0.81	มาก
16	การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมไม่ส่งเสริมการเรียนรู้	3.00	0.93	ปานกลาง
17	ครูขาดความรู้เรื่องกระบวนการจัดกิจกรรม	3.00	1.06	ปานกลาง
18	ไม่ใช้การวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	3.06	0.81	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย		3.27	0.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนากมีความคิดเห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนด้านกระบวนการ ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 ข้อที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ไม่สามารถบูรณาการเนื้อหาให้สอดคล้องกับท้องถิ่น และไม่สามารถจัดกิจกรรมเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียน โดยทั้งสองข้อมีค่าเฉลี่ย 3.52 และข้ออื่นๆ มีระดับปัญหาที่ระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ด้านผลผลิต

ลำดับ ที่	รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ ปัญหา
		\bar{X}	SD.	
19	นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.65	0.91	มาก
20	นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร	3.90	1.01	มาก
21	นักเรียนเบื่อหน่ายต่อการเรียนที่ต้องท่องจำ	3.71	0.90	มาก
22	นักเรียนไม่สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ช่วยพัฒนาการเรียนภาษา	3.35	0.84	ปานกลาง
23	นักเรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานไม่เพียงพอในการศึกษาต่อ	3.35	0.84	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย		3.59	0.9	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนากมีความคิดเห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนด้านผลผลิต ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 ข้อที่มีปัญหาในระดับมาก คือ นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร นักเรียนเบื่อหน่ายต่อการเรียนที่ต้องท่องจำ นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และโดยมีค่าเฉลี่ย 3.90, 3.71 และ 3.65 ตามลำดับ และข้ออื่นๆ มีปัญหาระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ด้านเนื้อหา

ลำดับ ที่	รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ ปัญหา
		\bar{X}	SD.	
24	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ชัดเจน	3.19	0.70	ปานกลาง
25	เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.29	0.74	ปานกลาง
26	เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมของนักเรียน	4.16	0.73	มาก
27	เนื้อหาวิชาไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.42	0.81	ปานกลาง
28	เนื้อหาวิชาไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม	3.97	0.80	มาก
29	เนื้อหาวิชาที่ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.99	0.80	มาก
30	เนื้อหาวิชาไม่ส่งเสริมการพัฒนาด้านภาษา	3.32	0.79	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ย	3.62	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอบางมูลนากมีความคิดเห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนด้านเนื้อหา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62
ข้อที่มีปัญหาในระดับมาก คือ เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมของนักเรียน เนื้อหาวิชาไม่
สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและเนื้อหาวิชาไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยมีค่าเฉลี่ย
4.16, 3.99 และ 3.97 ตามลำดับ ข้ออื่น ๆ มี ปัญหาระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.1 -4.4 พบว่าปัญหาที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหามากที่สุดสองอันดับ
แรก คือ เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมของนักเรียน และไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
ได้ ผู้วิจัยนำปัญหาดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเนื้อหาในหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับ
สภาพสังคมของนักเรียนในอำเภอบางมูลนาก ให้สามารถนำข้อมูลที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ฉบับที่ 2 ตำรวจความต้องการเนื้อหาในหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความต้องการเนื้อเรื่องในวิชาภาษาอังกฤษ ดำเนินการ
สำรวจจากกลุ่มตัวอย่างคือครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 31 คน นักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน ผู้ปกครอง จำนวน 40 คน โดยแบ่งเนื้อเรื่องเป็น 5 เนื้อเรื่องดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ
ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง ผัก ผลไม้

ลำดับ ที่	เนื้อเรื่อง	ความคิดเห็น					
		ครู		นักเรียน		ผู้ปกครอง	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1	- มะละกอ	4.10	1.01	4.00	1.15	3.80	1.02
2	- ส้มโอ	3.58	1.06	3.75	1.19	3.98	0.83
3	- ส้มเขียวหวาน	3.29	1.10	3.75	1.32	3.80	0.97
4	- ชมพู่	3.45	1.15	3.95	1.36	3.90	1.06
5	- มะม่วง	4.16	0.86	4.05	1.18	4.25	0.84
6	- มะนาว	3.71	1.01	3.78	1.27	4.00	1.09
7	- กัลล้วย	4.10	1.04	3.68	1.40	4.18	0.93
8	- ข้าวโพด	3.71	1.04	3.65	1.39	3.98	0.92
9	- แดงควา	3.71	1.20	3.63	1.29	3.98	0.97
	ค่าเฉลี่ย	3.76	1.05	3.80	1.28	3.99	0.96

จากตารางที่ 4.5 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอบางมูลนากมีความต้องการให้เรียนเรื่องผักและผลไม้ ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ มะม่วง
มะละกอ กัลล้วย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.16 และ 4.10

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการให้เรียน เรื่อง ผักและผลไม้ ในระดับมาก 2
อันดับแรก คือ มะม่วงและมะละกอ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 และ 4.00

ผู้ปกครอง มีความต้องการให้เรียนเรื่อง ผักและผลไม้ ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ มะม่วง
และกัลล้วย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 และ 4.18

ผู้วิจัยนำข้อมูลความต้องการในระดับมากในเรื่องผักและผลไม้ คือ มะม่วง มะละกอ และ
กัลล้วย เป็นเรื่องที่น่าสนใจไปพัฒนาเนื้อเรื่องในหลักสูตรท้องถิ่น

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่ความต้องการเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเรื่องอาหารพื้นบ้าน

ลำดับ ที่	เนื้อเรื่อง	ความคิดเห็น					
		ครู		นักเรียน		ผู้ปกครอง	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
10	- ส้มตำ	3.45	1.31	3.45	1.28	3.70	1.16
11	- น้ำพริกน้ำปลา	3.42	0.96	3.05	1.30	3.60	1.24
12	- ต้มยำปลา	3.61	0.99	3.28	1.24	3.90	1.06
13	- แกงเลียง	3.23	1.06	3.03	1.40	3.60	1.10
14	- ขนมบัวลอย	3.39	1.09	3.50	1.38	3.75	1.13
15	- ขนมกล้วยบวชชี	3.42	1.06	3.38	1.33	3.75	1.13
16	- กระชายสารท	3.26	1.37	3.60	1.15	3.70	1.24
17	- ส้มลิม	3.71	1.35	3.68	1.31	4.00	0.88
	ค่าเฉลี่ย	3.44	1.15	3.37	1.30	3.75	1.12

จากตารางที่ 4.6 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนากมีความต้องการให้เรียนเรื่องอาหารพื้นบ้าน ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ ส้มลิม และต้มยำปลา โดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 และ 3.61 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการให้เรียน เรื่อง อาหารพื้นบ้าน ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ ส้มลิมและกระชายสารท โดยมีค่าเฉลี่ย 3.68 และ 3.60 ตามลำดับ

ผู้ปกครอง มีความต้องการให้เรียนเรื่อง อาหารพื้นบ้าน ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ ส้มลิมและต้มยำปลา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 และ 3.90 ตามลำดับ

ผู้วิจัยนำข้อมูลความต้องการในระดับมากในเรื่องอาหารพื้นบ้าน คือ ส้มลิม และต้มยำปลา เป็นเรื่องที่น่าไปพัฒนาเนื้อเรื่องในหลักสูตรท้องถิ่น

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง สถานที่สำคัญ

ลำดับ ที่	เนื้อเรื่อง	ความคิดเห็น					
		ครู		นักเรียน		ผู้ปกครอง	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
18	- ที่ว่าการอำเภอ	3.81	0.91	3.45	1.41	3.75	1.30
19	- โรงพยาบาล	3.81	1.28	3.53	1.24	3.80	1.18
20	- สถานีอนามัยประจำตำบล	3.61	1.17	3.43	1.26	3.80	1.18
21	- ดับเพลิง	3.45	1.03	3.03	1.48	3.75	1.26
22	- สถานีรถไฟ	3.68	1.08	3.10	1.34	3.65	1.13
23	- ตลาดบางมูลนาก	4.03	0.93	3.60	1.20	4.15	1.10
24	- ตลาดนัด	3.94	1.20	3.50	1.41	4.10	1.15
	ค่าเฉลี่ย	3.76	1.09	3.38	1.33	3.86	1.19

จากตารางที่ 4.7 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนากมีความต้องการให้เรียนเรื่องสถานที่ ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ ตลาดบางมูลนาก และตลาดนัด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.03 และ 3.94 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการให้เรียน เรื่อง สถานที่ ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ ตลาดบางมูลนาก และ โรงพยาบาล โดยมีค่าเฉลี่ย 3.60 และ 3.53 ตามลำดับ

ผู้ปกครอง มีความต้องการให้เรียนเรื่อง สถานที่ ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ ตลาดบางมูลนากและ ตลาดนัด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.15 และ 4.10 ตามลำดับ

ผู้วิจัยนำข้อมูลความต้องการในระดับมากในเรื่องสถานที่ คือตลาดบางมูลนากและตลาดนัด และ โรงพยาบาล เป็นเรื่องที่น่าไปพัฒนาเนื้อเรื่องในหลักสูตรท้องถิ่น

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง อาชีพ

ลำดับ ที่	เนื้อเรื่อง	ความคิดเห็น					
		ครู		นักเรียน		ผู้ปกครอง	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
25	- ทำนา	3.87	1.31	3.65	1.33	4.13	1.04
26	- ทำไร่	2.84	1.19	3.03	1.59	3.83	1.30
27	- ทำสวน	3.29	0.94	2.93	1.23	3.55	1.18
28	- เลี้ยงสัตว์	3.58	1.20	3.55	1.30	3.83	1.30
29	- ค้าขาย	3.77	1.25	3.33	1.37	4.13	1.20
30	- ประมงน้ำจืด	3.35	1.17	2.68	1.40	3.90	1.28
31	- ข้าราชการ	3.71	0.97	3.63	1.46	4.13	0.88
	ค่าเฉลี่ย	3.49	1.15	3.26	1.38	3.93	1.17

จากตารางที่ 4.8 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนากมีความต้องการให้เรียนเรื่องอาชีพ ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ อาชีพทำนาและอาชีพค้าขาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.87 และ 3.77 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการให้เรียน เรื่อง อาชีพ ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ อาชีพทำนาและข้าราชการ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.65 และ 3.63 ตามลำดับ

ผู้ปกครอง มีความต้องการให้เรียนเรื่อง อาชีพในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ อาชีพทำนา ข้าราชการและเลี้ยงสัตว์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13

ผู้วิจัยนำข้อมูลความต้องการในระดับมากในเรื่องอาชีพ คืออาชีพทำนา และข้าราชการ เป็นเรื่องที่น่าไปพัฒนาเนื้อเรื่องในหลักสูตรท้องถิ่น

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง หัตถกรรมในท้องถิ่น

ลำดับ ที่	เนื้อเรื่อง	ความคิดเห็น					
		ครู		นักเรียน		ผู้ปกครอง	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
32	- งานจักสานจากไม้ไผ่	3.87	1.23	3.58	1.32	4.25	1.10
33	- งานจักสานจากผักตบชวา	3.48	1.31	3.10	1.48	4.10	1.23
34	- งานจักสานจากเชือก พลาสติก	3.55	1.34	3.20	1.45	3.90	1.19
35	- งานทอผ้า	3.29	1.27	3.55	1.27	4.10	1.08
	ค่าเฉลี่ย	3.55	1.29	3.36	1.38	4.09	1.15

จากตารางที่ 4.9 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านงานการประถมศึกษา อำเภอบางมูลนากมีความต้องการให้เรียนเรื่องหัตถกรรมในท้องถิ่น ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ งานจักสานจากไม้ไผ่ และงานจักสานจากเชือกพลาสติก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.87 และ 3.55 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการให้เรียน เรื่อง หัตถกรรมในท้องถิ่น ใน ระดับมาก 2 อันดับแรก คือ งานจักสานจากไม้ไผ่ งานทอผ้า โดยมีค่าเฉลี่ย 3.58 และ 3.55 ตามลำดับ

ผู้ปกครอง มีความต้องการให้เรียนเรื่อง หัตถกรรมในท้องถิ่นในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ งานจักสานจากไม้ไผ่ งานจักสานจากผักตบชวาและงานทอผ้า โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 และ 4.10 ตามลำดับ

ผู้วิจัยนำข้อมูลความต้องการในระดับมากในเรื่องหัตถกรรมในท้องถิ่น คือ งานจักสานจากไม้ไผ่ เป็นเรื่องที่น่าไปพัฒนาเนื้อเรื่องในหลักสูตรท้องถิ่น

จากตารางที่ 4.5 – 4.9 พบว่าความต้องการเนื้อเรื่องของครูผู้สอนวิชาอังกฤษ ผู้ปกครอง และนักเรียนคือเรื่อง มะม่วง มะละกอ ส้มกิม ดัมอัปลา ตลาดบางมูลนากโรงพยาบาล อาชีพทำนา และการจักสานจากไม้ไผ่ ผู้วิจัยจึงนำเรื่องดังกล่าวนำไปพัฒนาเป็นเนื้อเรื่อง ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นภาษาอังกฤษ

2.1 ชั้นพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตร โดยสรุปนำข้อมูลพื้นฐานจากเอกสารและแบบสอบถาม นำมาร่างหลักสูตร จุดมุ่งหมายหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ซึ่งมีประเด็นสำคัญในหลักสูตร ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงข้อมูลสำคัญของหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ

รายการหลักสูตร	ประเด็นสำคัญของหลักสูตร
หลักการ	ในโลกยุคข้อมูลข่าวสารภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญ และจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของคนไทยมากขึ้น เนื่องจาก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้นิยมใช้ในการติดต่อสื่อสารมากที่สุด ดังนั้นจึงกำหนดหลักการของหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก ดังนี้ 1. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในติดต่อสื่อสาร และเข้าสู่สังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ 2. ผู้เรียนสามารถสื่อความ โดยใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา 3. ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยการ ฟัง พูด อ่านและเขียน ได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น 4. ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง 5. ผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อหรือในการอาชีพ 6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 7. จัดสถานการณ์และบรรยากาศการเรียนการสอน และสื่อการสอนให้สอดคล้องกับท้องถิ่น
จุดมุ่งหมาย	1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ หลักเกณฑ์การใช้ภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียนได้อย่างถูกต้อง 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เหมาะสมกับท้องถิ่น

รายการหลักสูตร	ประเด็นสำคัญของหลักสูตร
โครงสร้างเนื้อหา	3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้น หลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตรมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ บทที่ 1 เรื่อง ผลไม้ อาหาร เครื่องดื่ม จำนวน 3 แผน 3 ชั่วโมง บทที่ 2 เรื่อง อาหารพื้นบ้าน จำนวน 5 แผน 5 ชั่วโมง บทที่ 3 เรื่อง สถานที่ จำนวน 4 แผน 4 ชั่วโมง บทที่ 4 เรื่อง อาชีพ จำนวน 4 แผน 4 ชั่วโมง บทที่ 5 เรื่อง งานจักสานจากไม้ไผ่จำนวน จำนวน 4 แผน 4 ชั่วโมง
เวลาเรียน	หลักสูตรท้องถิ่นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 แผน กำหนดเวลา 20 ชั่วโมง (60 คาบ)
แนวการจัด กิจกรรมการเรียน การสอน	การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นภาษาอังกฤษ มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยสามารถใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม จึงกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนดังต่อไปนี้ 1. จัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม 2. จัดการเรียนรู้อะไรเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง 3. จัดการเรียนรู้อะไรวิชาท้องถิ่นภาษาอังกฤษ ให้เชื่อมโยงกับชีวิตจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับสภาพของสังคมและท้องถิ่น
การวัดประเมินผล	การวัดและประเมินผลพิจารณาจากความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการใช้ภาษากับความสัมพันธ์กับท้องถิ่น โดยประเมินผลการเรียนรู้ให้ครอบคลุมทั้ง ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ใช้กระบวนการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งใช้วิธีการวัดผลดังต่อไปนี้

รายการหลักสูตร	ประเด็นสำคัญของหลักสูตร
	1. สังเกตการตอบคำถามการอภิปรายและการนำเสนอในชั้นเรียน / วัดความรู้ความเข้าใจ 2. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนในระหว่างเรียน 3. แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนประจำบท

2.2 ชั้นประเมินความสมบูรณ์ของหลักสูตร

การประเมินความสมบูรณ์ของหลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ซึ่งแบ่งการประเมินออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

- 1) การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ
- 2) การประเมินโดยการทดลองใช้หลักสูตร

ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นการประเมินข้อมูลเชิงคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 สรุปผลการประเมินและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

เอกสาร	จำนวนความคิดเห็น		ความคิดเห็น
	ดี	ควรปรับปรุง	
เอกสารหลักสูตร			
1.1 หลักการที่กำหนดไว้สอดคล้องกับแนวคิดในการ สอนภาษา	2	1	หลักการควรเขียนแยกให้ชัดเจน เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น
1.2 หลักการและเหตุผลสามารถชี้ให้เห็นภาพรวมของหลักสูตร	2	1	
2.1 จุดมุ่งหมายที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการและเหตุผล	3	-	เหมาะสมดีแล้ว

เอกสาร	จำนวนความคิดเห็น		ความคิดเห็น
	ดี	ควรปรับปรุง	
2.2 จุดมุ่งหมายมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
3.1 มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
4.1 ความสอดคล้องกับจุดประสงค์	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
4.2 สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น	3	-	ถ้าเป็นไปได้ควรเน้นสถานที่สำคัญให้ชัดเจนมากขึ้น(ถ้ามี)
4.3 เนื้อหาน่าสนใจ	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
4.4 ความยากง่ายของคำศัพท์	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
5.1 วิธีสอนเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
5.2 เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
5.3 จัดการเรียนรู้การสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	3	-	ควรจัดให้มีการยืดหยุ่นเพื่อให้ปรับเปลี่ยนและลดได้ดีขึ้น
5.4 เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
6.1 เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
6.2 เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
6.3 เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น	2	1	เหมาะสมดีแล้ว
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
7.2 สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
7.3 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
เอกสารประกอบหลักสูตร			
คู่มือครูมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	2	1	ส่วนใหญ่ดีแต่ควรเพิ่มหัวข้อชื่อกิจกรรมในคู่มือครู

เอกสาร	จำนวนความคิดเห็น		ความคิดเห็น
	ดี	ควรปรับปรุง	
2.คู่มือครูใช้ภาษาที่มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	2	1	
3.แผนการสอนที่ 1	3	-	ควรเพิ่มแบบสังเกต
4.แผนการสอนที่ 2	3	-	ควรใช้แถบประโยคช่วยในการจัดกิจกรรม
5.แผนการสอนที่ 3	3	-	เนื้อเรื่องควรมีชื่อเรื่อง
6.แผนการสอนที่ 4	3	-	ควรเพิ่มใบงาน
7.แผนการสอนที่ 5	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
8.แผนการสอนที่ 6	3	-	ควรระบุเครื่องมือให้ชัดเจน
9.แผนการสอนที่ 7	3	-	เนื้อเรื่องควรมีชื่อเรื่อง
10.แผนการสอนที่ 8	3	-	ควรเพิ่มแบบบันทึกการอ่าน
11.แผนการสอนที่ 9	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
12.แผนการสอนที่ 10	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
13.แผนการสอนที่ 11	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
14.แผนการสอนที่ 12	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
15.แผนการสอนที่ 13	3	-	ควรใช้เครื่องมือในการวัดผลให้หลากหลาย
16.แผนการสอนที่ 14	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
17.แผนการสอนที่ 15	3	-	เนื้อเรื่องควรมีชื่อเรื่อง
18.แผนการสอนที่ 16	3	-	ควรปรับกิจกรรมเป็นอ่าน 3 คือบรรยาย 1 คนสนทนา 2คน
19.แผนการสอนที่ 17	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
20.แผนการสอนที่ 18	3	-	เหมาะสมดีแล้ว
21.แผนการสอนที่ 19	3	-	เนื้อเรื่องควรมีชื่อเรื่อง
22.แผนการสอนที่ 20	3	-	เหมาะสมดีแล้ว

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นเพิ่มเติมว่าเอกสารส่วนใหญ่ดี แต่คู่มือครูควรปรับให้ชัดเจนขึ้น เช่น ตารางแสดงภาพรวมของทุกแผน การเตรียมการก่อนสอนของแต่ละแผน บทบาทของครู คู่มือครูไม่ควรมีคำอธิบายซ้ำกับแผนการสอน (ถ้าเป็นไปได้) ควรระบุชื่อกิจกรรมในคู่มือครูให้ตรงกับแผนการสอน และควรมีหัวข้อเพื่อให้สะดวกต่อการเข้าใจและนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 พบว่า เอกสารหลักสูตรข้อที่ต้องแก้ไขคือ หัวข้อหลักการโดยผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้แก้ไขให้แยกชัดเจน ในหัวข้อ สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ระบุชื่อสถานที่สำคัญให้ชัดเจน และหัวข้อ การจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแนะนำให้จัดให้มีการยืดหยุ่นให้สามารถเพิ่มหรือลดกิจกรรมได้สะดวก ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขหลักการ โดยแยกย่อหน้าให้เห็นชัดเจนถึง ความจำเป็น เป้าหมาย และวิธีการ สำหรับหัวข้อระบุชื่อสถานที่สำคัญนั้นเนื่องจากอำเภอบางมูลนากไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญจึงไม่สามารถระบุได้ และการเพิ่มและลดกิจกรรม ผู้วิจัยได้เพิ่มและลดกิจกรรมให้หลากหลายขึ้น

เอกสารประกอบหลักสูตรข้อที่ต้องแก้ไขคือ ข้อ 1 คู่มือครูมีความสอดคล้องกับเนื้อหา ข้อ 2 คู่มือครูใช้ภาษาที่มีความชัดเจน เข้าใจง่าย ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้เพิ่มหัวข้อชื่อกิจกรรมในคู่มือครูและตรวจสอบชื่อให้ตรงกัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพิ่มหัวข้อชื่อกิจกรรมและตรวจสอบชื่อในคู่มือครูให้ตรงกันแล้ว ในข้อที่เกี่ยวกับแผนการสอน ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้เพิ่มแบบต่าง ๆ เพิ่มใบงาน กำหนดเครื่องมือวัดและประเมินผลให้หลากหลาย และปรับกิจกรรม ให้มากขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขโดยเพิ่มแบบสังเกต เพิ่มแบบบันทึก เพิ่มใบงาน ปรับกิจกรรม และเขียนชื่อเรื่องของเนื้อเรื่องทุกเรื่อง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2) การประเมินโดยการทดลองใช้หลักสูตร

จากการทดลองใช้หลักสูตรกับกลุ่มเล็ก โดยนำไปทดลองกับ โรงเรียนที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง คือโรงเรียนวังกรดอนุกุลศึกษาเพื่อทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 5 คน ทดลองคนละ 1 บทจดบันทึกผลการทดลอง พบว่าคำศัพท์ในแต่ละบทยากเกินความสามารถของนักเรียนต้องปรับคำศัพท์ให้ง่ายขึ้น ต้องปรับลำดับขั้นตอนในการทำกิจกรรมให้กระชับเพื่อให้ไม่ให้นักเรียนเบื่อและปรับเนื้อหาในบทที่ 2 เพิ่มเนื้อหาการฝึกอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกในด้านการอ่านให้มากขึ้น นำข้อมูลมาจากการทดลองมาปรับปรุงและนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก 10 คน โดยทดลองทั้ง 5 บท บันทึกผลจากทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดพบว่าเอกสารประกอบหลักสูตรต้องปรับเรื่องเวลาในการทำกิจกรรม และเรื่องการทำกิจกรรมกลุ่ม

2.3 ขั้นปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

ปรับปรุงเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ก่อนนำไปทดลองใช้โดยนำ ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินหลักสูตรของผู้ทรงคุณวุฒิและผลการทดลองใช้หลักสูตร มาปรับหลักสูตร และเอกสารหลักสูตรทำให้ได้หลักสูตรที่มีความสมบูรณ์ขึ้น

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้หลักสูตร

การทดลองใช้หลักสูตร ผู้วิจัยทดลองใช้หลักสูตรตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ทดลองใช้แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ขั้นที่ 2 ทดลองใช้หลักสูตรกับกลุ่มทดลอง

ขั้นที่ 1 ทดลองใช้แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสถิติ ด้านการสอนและด้านการสอนภาษาอังกฤษประเมิน เพื่อตรวจสอบความ ถูกต้องและความเหมาะสมทางภาษา นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า I.O.C. ข้อที่มีค่า I.O.C. น้อยกว่า 0.5 นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนโรงเรียนวัดวังตะกู ที่ได้รับความรู้เรื่องหลักสูตรท้องถิ่นแล้ว โดยนำผลการทดสอบมาหาค่า ความยาก อำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง ข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ในระดับ 0.2 – 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.1 ขึ้นไป (ภัทรานิคมานนท์ 2543 :155 – 157) หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนตามวิธีของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (KR -20)(เกษม สาทราชทิพย์. 2542 :188 – 189) ได้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.89 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ช)

นำผลการทดลองใช้หลักสูตรมาแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เพื่อให้เป็นหลักสูตรที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 ทดลองใช้หลักสูตรกับกลุ่มทดลอง นำหลักสูตรที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วทดลองสอน กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คนซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนศรีประสิทธิ์วิทยาที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยการทดสอบหาค่าความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง (D)	(ผลต่าง) ² (D) ²
1	16	39	23	529
2	20	35	15	225
3	17	45	28	784
4	32	47	15	225
5	19	43	24	576
6	20	40	20	400
7	16	32	16	256
8	16	36	20	400
9	21	46	25	625
10	30	49	19	361
11	20	45	25	625
12	24	49	25	625
13	20	41	21	441
14	18	34	16	256
15	18	45	27	725
16	15	31	16	256
17	19	38	19	361
18	18	37	19	361
19	19	36	17	289
20	17	39	22	484
21	14	40	26	676
22	17	39	22	484
23	17	42	25	625
24	19	36	17	289
25	19	36	17	289
26	18	38	20	400
27	15	41	26	676
28	18	35	17	289

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง (D)	(ผลต่าง) ² (D) ²
29	16	36	20	400
30	16	32	16	256
31	16	36	20	400
32	21	39	18	324
33	19	37	18	324
34	22	39	17	289
35	15	40	25	626
36	16	36	20	400
37	16	33	17	289
38	18	38	20	400
39	17	35	18	324
40	18	35	17	289
			$\sum D = 808$	$\sum D^2 = 16856$
ค่า t ที่คำนวณได้ = 34.52				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($t_{.05(40)} = 1.6845$)

จากตารางที่ 4.13 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนทุกคนมีคะแนนหลังทดลองใช้หลักสูตรเกินกว่า 60 เปอร์เซนต์ ทุกคน (30 คะแนนขึ้นไป)

ตอนที่ 4 ผลการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

หลังจากทดลองใช้หลักสูตรกับกลุ่มตัวอย่างแล้วผู้วิจัยสรุปผลการทดลองใช้หลักสูตรจากแบบบันทึกการสังเกต ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ด้านความสนใจในการเรียน นักเรียนส่วนมากมีความสนใจในการเรียนดี โดยเฉพาะในบทที่ 2 นักเรียนมีความสนใจต้องการที่จะเรียนรู้ในเรื่องอาหารที่ในบ้าน และวิธีการทำ แต่ในบทที่ 3 นักเรียนให้ความสนใจเกี่ยวกับบทสนทนาบ่อยโดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อน ไม่กล้าพูดเพราะคำศัพท์สถานที่เป็นคำศัพท์ที่ยาว ครูต้องกระตุ้นให้ภายในกลุ่มช่วยให้คำแนะนำ แต่นักเรียนส่วนมากให้ความสนใจเกี่ยวกับแผนที่และเนื้อเรื่องของสถานที่ในอำเภอบางมูลนากมาก

4.2 ด้านความร่วมมือในการทำกิจกรรม นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมดีมาก ทุกคนช่วยกันทำกิจกรรมตามที่ครูแนะนำ ทั้งนี้เพราะแต่ละกิจกรรมผู้ร่วมกิจกรรมจะเปลี่ยนไป ทำให้นักเรียนมีความสุขและสนุกสนานในการทำกิจกรรม

4.3 ด้านความพอใจในการทำกิจกรรม นักเรียนมีความพอใจในการทำกิจกรรม สังเกตจากภายหลังมอบหมายงาน หรือให้ทำกิจกรรมนักเรียนจะช่วยกันทำเสร็จภายในเวลาอันรวดเร็ว มีนักเรียนเป็นเพียงบางคนเท่านั้นที่เพื่อนนักเรียนและครูต้องกระตุ้นเพื่อให้ผลงานเสร็จตามที่ได้รับมอบหมาย

4.4 ด้านเวลาเรียนที่ใช้ในการทำกิจกรรม กิจกรรมส่วนมากนักเรียนปฏิบัติได้ตามเวลาที่กำหนด ยกเว้นในบทที่ 5 ช่วงกิจกรรมการอ่านนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ไม่ทันตามเวลาที่กำหนด โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อน แต่ในช่วงกิจกรรมเกมหลายครั้งที่ นักเรียนจะขอให้ทำกิจกรรมนั้นซ้ำ

4.5 ด้านการยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น จากกิจกรรมกลุ่มนักเรียนที่เรียนดี มักจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนให้เป็นผู้นำทางความคิด และนักเรียนที่เรียนอ่อนจะปฏิบัติตาม แต่ในบางกิจกรรมและบางกลุ่มที่นักเรียนเรียนอ่อนมาอยู่ร่วมกัน นักเรียนจะไม่มี ความมั่นใจในการทำกิจกรรมครูต้องคอยกระตุ้นให้มีความเชื่อมั่นว่าสามารถทำได้ ซึ่งนักเรียนก็สามารถทำได้ และสามารถทำกิจกรรมได้ดี

4.6 การแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งมักได้รับการยกย่องให้เป็นประธานกลุ่ม และผู้นำเสนอผลงาน ส่วนคนที่ลายมือสวย ก็จะได้รับหน้าที่ให้เป็นคนเขียน ในแผนการสอนแรก ๆ ครูต้องคอยกำชับให้นักเรียนเปลี่ยนกันทำหน้าที่ เพื่อให้ทุกคนได้สับเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธาน ผู้นำเสนอผลงานของกลุ่ม และให้ช่วยกันทำกิจกรรม แต่ในแผนการสอนหลัง ๆ นักเรียนสามารถแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มได้อย่างรวดเร็วและ ช่วยกันทำกิจกรรมได้ดี

4.7 ถามและตอบปัญหาอย่างมีเหตุผล นักเรียนให้ความสนใจในการถามตอบปัญหาอย่างมีเหตุผล โดยเฉพาะคำศัพท์ใหม่ ๆ และบทสนทนา โดยที่ในการฝึกบทสนทนานักเรียนนำคำศัพท์ที่เป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวนำมาได้ตอบในบทสนทนาได้หลากหลาย นอกเหนือจากที่ปรากฏในบทเรียน ซึ่งบางคำเป็นคำที่เพื่อนนักเรียนหลายคนยังไม่รู้ โดยเฉพาะในบทที่ 3 นักเรียนให้ความสนใจถามตอบปัญหา ในเนื้อเรื่องและจากแผนที่ มาก

4.8 มีทักษะในการทำงาน นักเรียนส่วนมากมีทักษะในการทำงานที่ดี ให้ความสนใจในงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ผลงานที่ได้รับมอบหมายออกมามีผลงานที่ดี แต่นักเรียนที่เรียนอ่อนหลายคน จะทำงานที่ได้รับมอบหมายช้าแต่เมื่อครูให้คำแนะนำ ก็สามารถทำงานได้ดี

4.9 บรรยากาศภายในชั้นเรียน ในการทำกิจกรรมบางกิจกรรมเนื่องจากนักเรียนมีจำนวนมากในบางครั้งการเคลื่อนไหวของนักเรียน มีเสียงดังรบกวนห้องข้างเคียง แต่นักเรียนส่วนมากมีความ

สุขสนุกสนานต่อการทำกิจกรรม ชอบที่จะทำกิจกรรมที่ได้เคลื่อนไหว และเปลี่ยนกลุ่มในการทำกิจกรรม ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนไม่น่าเบื่อ

4.10 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จากการทำกิจกรรมนักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี โดยที่ผลงานของแต่ละกลุ่ม หรือแต่ละบุคคลที่ปรากฏจะมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นกว่างานชิ้นก่อนหน้า นักเรียนมีพัฒนาการในการคิด และสร้างคำและประโยคใหม่ ๆ มาใช้ตลอดเวลา

ภายหลังจากทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนทำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลหลังเรียนแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มทดลองได้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษที่ได้เรียนไป ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำผลมาสรุปหาค่าเฉลี่ยได้ผล ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.13 แสดงผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้หลักสูตรท้องถิ่น

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับความเป็นอยู่ของ นักเรียน	3.78	0.89	มาก
2.เนื้อหาในหลักสูตรที่เรียนไปง่ายต่อการศึกษา	3.63	0.87	มาก
3.กิจกรรมที่จัดขึ้นตามหลักสูตรท้องถิ่นมีความน่าสนใจ	3.50	0.75	มาก
4.สื่อการเรียนการสอนตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	3.75	0.81	มาก
5. ระยะเวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหาที่จัดในหลักสูตร	4.28	0.64	มาก
6.นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับท้องถิ่นเพิ่ม	3.73	0.85	มาก
7.นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องราวในท้องถิ่นมากขึ้น	4.13	0.76	มาก
8.นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	4.08	0.73	มาก
9.นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียน เป็นพื้นฐานในการเรียนในชั้นที่สูงขึ้น	3.58	0.64	มาก
10. นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น	3.83	0.93	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.83	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.14 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้หลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 ระดับความคิดเห็น 3 ระดับแรก คือ นักเรียนพบว่าอัตราเวลาเรียนที่จัดในเนื้อหาหลักสูตร นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องราวในท้องถิ่นมากขึ้น และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 4.28, 4.13 และ 4.08 ตามลำดับ

นำผลการทดลองใช้หลักสูตรทั้งจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การบันทึกผลระหว่างการสอน และผลการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้หลักสูตรนำมาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร โดย

1. เอกสารหลักสูตร ปรับปรุงหลักการแยกเป้าหมายข้อ 2 เป็นข้อ 3 และข้อ 4
2. เอกสารประกอบหลักสูตร ปรับปรุงแผนการสอน โดยเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างประโยค ที่เรียนในแต่ละแผนลงในส่วนของเนื้อหา เพิ่มคำอธิบายในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มให้มีความละเอียดมากขึ้นทุกแผน เพื่อให้ผู้ใช้แผนการสอนได้เข้าใจมากขึ้น เพิ่มเติมคำอธิบายในคู่มือครูเกี่ยวกับเกม และอุปกรณ์สื่อให้มีความละเอียดมากขึ้น เพื่อความเข้าใจสำหรับผู้ที่น่าแผนการสอนไปใช้ ทำให้มีความพร้อมในการจัดกิจกรรม มากยิ่งขึ้น ปรับกิจกรรมให้สั้นลงเพื่อให้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ได้ผลดีขึ้น ปรับการวัดประเมินผลในบางแผนการสอนให้ชัดเจนขึ้น